روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۹۹۷ | سه‌شنبه ۲۱ مرداد ۱۳۹۹ | ۲۱ ذی‌الحجه ۱۴۴۱ | اذان ظهر: ۱۳:۰۹ |
غروب آفتاب: ۱۹:۵۸ | اذان مغرب: ۲۰:۱۸ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۲۱ | اذان صبح فردا: ۰۴:۴۸ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۱۹ |

گزارش

فرهنگسراها میزبان عزاداری محرم می‌شوند

پیشنهاد سه گانه محمود کریمی

رئیس سازمان فرهنگی-هنری شهرداری تهران از آمادگی فرهنگسراها برای عزاداری محرم خبر داد و گفت: برای محرم امسال، فضاهای منطبق با پروتکل‌های بهداشتی برای هیئت‌های تهران با مساحتی بالغ بر ۵۰هزار مترمربع مهیا شده‌است.

حجت‌الاسلام میثم امرودی، رئیس سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران گفت: در محرم امسال برای حمایت و پشتیبانی از هیئت‌های مردمی شهر تهران، سازمان فرهنگی-هنری شهرداری تهران، فضاهای در اختیار خود را که با شرایط پروتکل‌های بهداشتی وزارت بهداشت منطبق است، در اختیار هیئت‌های عزاداری شهر تهران قرار می‌دهد. این فضاها که بیشتر آنها در محل فضاهای روباز فرهنگسراها و خانه‌های فرهنگ است، شامل ۵۹ مورد بوده و با مساحت ۵۰هزارو۲۵۵ متر مربع، ظرفیت برگزاری مراسم برای بیش از ۲۰ هزار نفر را خواهد داشت.

■ اختصاص بیش از ۵۰ هزار متر به هیئت‌ها

حجت‌الاسلام امرودی افزود: طبق پیش‌بینی‌های انجام شده یکی از معضلات پیش روی هیئت‌های مذهبی در محرم امسال که به واسطه شیوع ویروس کرونا به وجود آمده‌است، تأمین فضای مورد نیاز برای برگزاری مراسم عزاداری با رعایت پروتکل‌های بهداشتی است و همانطور که رهبر معظم انقلاب نیز به آن اشاره فرمودند، در عزاداری‌های محرم، معیار آن چیزی است که ستاد ملی کرونا اعلام می‌کند و برگزاری مراسم‌ها در فضای باز و با امکان رعایت فاصله مناسب از مهم‌ترین پروتکل‌های مورد نظر ستاد کرونا بوده‌است. بر همین اساس سازمان فرهنگی-هنری شهرداری تهران ظرفیت‌های خود را برای برگزاری مراسم‌های عزاداری در سطح محلات شهر تهران شناسایی کرده‌است و در اختیار هیئت‌های مذهبی قرار می‌دهد. به گفته عضو ستاد ملی محرم ۹۹، برای تسهیل و دسترسی آسان هیئت‌ها به اماکن پیش‌بینی شده، سامانه‌ای به نشانی jelveyesoog.farhangsara.ir آماده شده‌است که متقاضیان می‌توانند از روز شنبه ۲۵ مرداد ماه، از طریق آن اقدام به مشاهده و رزرو اماکن مورد نظر کنند. ویژه برنامه «جلوه سوگ» که عنوان بسته برنامه‌های سازمان فرهنگی-هنری شهرداری تهران به مناسبت محرم و صفر است، برای هفتمین سال پیاپی با برنامه‌های متنوع فرهنگی و هنری در سطح شهر تهران و با شعار «حسینیه‌ای به وسعت یک شهر» امسال نیز برگزار می‌شود و مخاطبان می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر در خصوص این برنامه‌ها و ثبت‌نام اماکن مورد نظر برنامه تکیه به سامانه تلفن گویای ۱۸۳۷ مراجعه کنند.

■ پیشنهاد محمود کریمی

از سویی دیگر محمود کریمی ضمن اعلام اینکه محرم امسال هیئت رایت‌العباس در حسینیه امامزاده علی‌اکبر محله چیذر برنامه ندارد، پیشنهاد پویش پرچم و احیای روضه‌های قدیمی را متناسب با شرایط کرونا مطرح کرد.

این مداح عنوان کرد: پیشنهاد اول این است که از فضای مجازی برای تبلیغ پویش «هر خانه یک حسینیه» استفاده کنید و تمام کوچه و محله را پر از پرچم کنید. به همسایه‌هایتان هم پیشنهاد بدهید آیا می‌خواهی یک پرچم به در خانه‌ات بزنیم؟ یعنی کاری کنیم که وقتی وارد محله می‌شوی، بفهمی که وارد حسینیه شده‌ای! ما در بسیاری از مسائل، مفهوم تبیین شعائر را داریم، اما در دستگاه امام حسین (ع) تعظیم شعائر را داریم. به قول امام خمینی(ره)، این کار و این دستگاه هیاهو می‌خواهد، سر و صدا می‌خواهد که یکی از این سروصداها پرچم است. پس پیشنهاد من، پویش پرچم است. وی گفت: پیشنهاد دوم، یک فعالیت همگانی و هماهنگ در شب‌های دهه اول محرم است. هر هیئت حداقل ۱۰ طبل دارد. این طبل‌ها را بین بچه‌های هیئت تقسیم کنیم که هرشب از ساعت ۲۱ تا ۲۱ و ۱۵ دقیقه روی پشت‌بام‌ها با صدای طبل، حسین حسین کنند. یعنی با طبل و سنج، روی پشت‌بام‌ها حاضر شویم و یک ربع ساعت حسین حسین کنیم. این‌طور به مرور همه شهر به تکاپو و شور می‌افتند. کریمی گفت: سومین پیشنهادم هم ماشین روضه یا حسینیه سیار است. افراد هیئت‌دار یا وانت‌دار که می‌توانند یک سیستم صوتی، یک اتومبیل و یک طبل و سنج مهیا کنند، پیش‌قدم شوند. این پیشنهاد هم همین موارد را می‌خواهد، به‌علاوه یک‌نفر مداح که با ماشین بیاید و از کوچه‌ها عبور کنند و روضه بخوانند. یکی هم باشد که اعلام کند همسایه‌ها اگر کسی می‌خواهد از روضه استفاده کند، با رعایت پروتکل بهداشتی کرونا، بیاید دم در خانه‌اش. این‌طور یکی پشت پنجره، یکی جلوی در خانه و یکی در کوچه، به روضه گوش خواهد داد. نتیجه چه می‌شود؟ اینکه یک مادربزرگ پیر به ما می‌گوید خدا خیرت بدهد! که این، کم‌چیزی نیست!

نگاهی به الزامات اجرای تعزیه آنلاین در گفت و گوی «جوان» با امرالله احمدجو

پخش زنده تعزیه مخاطب را به شور و هیجان می‌آورد

تعزیه مادر همه نمایش‌های ایران است و می‌تواند بهترین الگو و نمونه برای بومی شدن اجرای نمایش در فیلمسازی، طراحی صحنه و عرصه‌های مختلف کارهای صحنه‌ای در کشورمان باشد

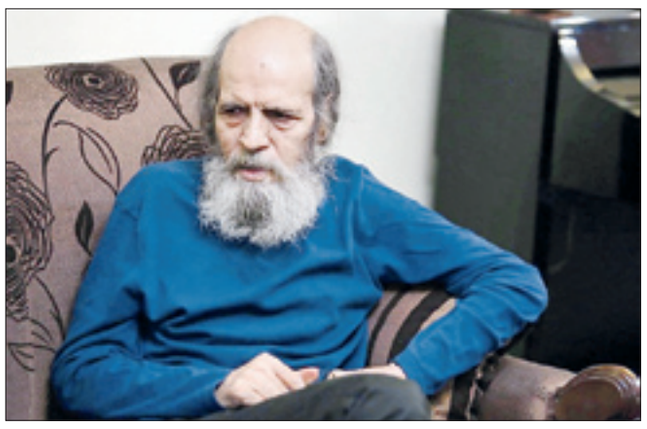

■ مصطفی شاه کرمی

امرالله احمدجو، جزو معدود کارگردان‌هایی است که در برخی از آثارش رگه‌هایی از تعزیه دیده می‌شود. کارگردان سریال ماندگار و خاطره‌انگیز «روزی روزگاری» درباره امکان‌پذیر بودن و نیز الزامات و تدابیر لازم و احتمالی برای اجرای آنلاین تعزیه در شرایط ویژه کرونایی به «جوان» می‌گوید: آقایان باید بگردند تعزیه‌هایی را که خاص، آراسته و قابل توجه هستند، پیدا بکنند. چون الان برخی تعزیه‌ها هستند که متأسفانه سرسری برگزار می‌شوند. حالا یا تعزیه‌خوان‌ها آمادگی لازم را ندارند یا ابزار ناکافی است یا مخلوط است؛ یعنی استفاده ناشیانه از میکروفن و وسایلی دیگر که به نوعی باعث به هم خوردن نظم برگزاری تعزیه شده‌اند. یا اینکه اصرار به آوردن اسب در تعزیه در حالی که اساساً نحوه استفاده نمایشی از آن حیوان را بلد نیستند یا اینکه صرفاً از آن به عنوان یک دکور یا ماکت در حاشیه صحنه استفاده می‌شود که باعث ضعیف‌شدن اجرای تعزیه می‌گردد. در عین حال ما تعزیه‌های مفصلی در نقاط مختلف کشورمان از جمله در نوش‌آباد سمنان، محلات و تفرش استان مرکزی، دولت‌آباد و خمینی‌شهر اصفهان داریم که تعزیه‌های آراسته‌ای محسوب می‌شوند و قابلیت نمایش آنلاین برای مخاطبان را دارند.

احمدجو در ادامه می‌افزاید: از دید بنده لازم است که یک بنیاد خاص تعزیه شکل بگیرد، موزه‌ای مختص به تعزیه شکل بگیرد تا در آرشیو آن فیلم‌ها و عکس‌ها گردآوری و شرایط آموزش به صورت امری دائمی برای تعزیه تأسیس شود. صرف‌نظر از امتیازات بسیار زیاد معنوی و دینی که در تعزیه وجود دارد، باید توجه داشته باشیم که تعزیه مادر همه نمایش‌های ایران است. تعزیه می‌تواند بهترین الگو و نمونه برای بومی شدن اجرای نمایش، فیلمسازی، طراحی صحنه و عرصه‌های مختلف کارهای صحنه‌ای در کشورمان باشد. مسئولان در این رابطه هر اندازه می‌توانند باید برای تعزیه کار بکنند تا بتوانیم تعزیه را بهتر مطرح کنیم که استفاده از امکان اجرا و پخش آنلاین در شرایط فعلی اولین قدم محسوب می‌شود.

■ تماشاگر یا شرکت‌کننده

کارگردان سریال «تفنگ سرپر» در رابطه با اینکه چه مؤلفه هایی باید مراعات شود تا مخاطب در تماشای پخش آنلاین یک تعزیه نسبت به یک اجرای ضبط شده رغبت و میل بیشتری داشته‌باشد، می‌گوید: اگر تعزیه‌های درست انتخاب شوند، مخاطب هم پای کار می‌نشیند. ضمن اینکه لازم است بگوییم که تعزیه تماشاگر ندارد و از آنجایی که یک نمایش آیینی محسوب می‌شود، در واقع تعزیه شرکت‌کننده دارد؛ مثل عروسی و عزا مجموعه آدم‌ها تعزیه را برگزار می‌کنند. تعزیه به آن معنایی که در مورد تئاتر گفته می‌شود، نمایش نیست، بلکه یک آیین نمایشی است. وقتی یک مسابقه فوتبال به صورت زنده پخش می‌شود، تأثیر و هیجان بیشتری نسبت به یک مسابقه ضبط‌شده دارد. وقتی مخاطب از طریق تلویزیون یا هر رسانه دیگر شاهد پخش زنده مسابقه فوتبال است، یک احساس مشارکتی در او ایجاد می‌شود که در مورد پخش زنده تعزیه هم ایجاد یک چنین حسی صادق است.

این پیشکسوت هنر تعزیه در ادامه می‌افزاید: با توجه به ضیق مکانی پیش آمده و البته مزیت نداشتن محدودیت مکانی و جغرافیایی برای پخش زنده تعزیه و گستره وسیعی از مخاطبان که می‌توانند شرکت‌کنندگان بالقوه‌ای حین پخش زنده تعزیه محسوب شوند، قطعاً با اتخاذ تدابیر لازم و نیز فراهم کردن بسترهای تبلیغاتی و رسانه‌ای می‌توانیم به صورت همزمان درصدد معرفی جهانی این هنر آیینی نمایشی به دیگر اقوام و ملل دنیا هم باشیم.

احمدجو در همین رابطه خاطر نشان می‌کند: مشروط به انجام برنامه‌ریزی‌های دقیق در کنار ارائه تعریف درستی از تعزیه می‌توانیم نسبت به معرفی جهانی آن امیدوار باشیم. منظورم از به کار بردن اصطلاح تعریف درست از تعزیه این است که بدانیم تعزیه یک منظومه است که روایت و نقالی می‌شود، نمایش نیست. منتها هر بخش و شخصیت را یک نفر زبان حالش را بیان و اجرا می‌کند؛ مانند نقال‌ها که ممکن است برای اجرا لباس مخصوصی بپوشند، تعلیمی یا گرزی و شمشیری دستشان بگیرند، در تعزیه این وجه مفصل‌تر است و آواز را هم به آن اضافه می‌کنند. هر کدام را روایتگران سعی می‌کنند تا با نقالی روح واقعه عاشورا را به جای تاریخ عاشورا روایت کنند. تاریخ عاشورا در کتاب‌ها نوشته شده‌است و روی منابر در مورد آن صحبت می‌شود، اما در تعزیه مرثیه‌خوان با در نظر گرفتن حس و حال و شور، می‌خواهد فضای آن موقعیت را در اذهان مشارکت‌کنندگان زنده کند. تا این هنر آیینی نمایشی از بین نرفته باید برای آن کاری کرد و اگر این تعریف از تعزیه در اذهان دست‌اندرکاران ایجاد گردد، می‌توانیم امیدوار باشیم که چنین اتفاقی بیفتد. تعزیه از سایر مظاهر عزاداری‌های ما آسیب‌پذیرتر است چون ممکن است به تقلید از تکنیک‌های فیلمسازی و صحنه‌های تئاتری دچار چرخش‌ها و دگرگونی هایی گردد و از شکل واقعی خودش دور شود. باید هر چه زودتر و قبل از وقوع هر نوع اعوجاج و تغییری در این مسئله، فکر عاجلی برای حفظ و حراست از آن صورت بگیرد. من هیچ چیزی اصیل‌تر از تعزیه نمی‌شناسم؛ قبلاً به موازات آن نمایش روحوضی بود که در عروسی‌ها و جشن‌ها اجرا می‌شد که آن هم تغییرات زیادی کرد.

■ انعطاف منحصر به‌فرد تعزیه

این کارگردان با تأکید بر اینکه تعزیه یک آیین بسیار کهن و صیقل یافته‌است که توسط میلیون‌ها انسان با ذوق و سلیقه به پختگی رسیده‌است، می‌افزاید: تعزیه انعطاف بسیار عجیب و غریبی دارد که با هر شکل و شرایطی قابل اجراست. مثلاً شما در تعزیه همانطور که می‌توانید لشکر عمربن‌سعد و ابن‌زیاد را با حضور هزاران نفر نمایش بدهید با دو نفر و حتی بدون حضور کسی می‌توانید نمایش دهید و مخالف‌خوان خطاب به لشکریان- صرفاً با اشاره به پشت سرش که کسی حضور ندارد- بگوید «بگیرید دور او را تنگ» و این به ذهن شرکت‌کننده القا می‌شود که انگار لشکری پشت سر او ایستاده‌است. تعزیه تا به این حد انعطاف دارد. ضمن اینکه تعزیه‌خوان ملزم نیست مثلاً عینکش را بردارد یا اینکه از وسایلی مثل ساعت که متعلق به زمان واقعه عاشورا در سال ۶۱ هجری نیست، استفاده نکند یا اینکه ممکن است برای نشان دادن تجمل و ایجاد سایبان بالای سر ابن زیاد از چتر استفاده کند. ضمن اینکه باید تنوع و تفاوت‌های تعزیه‌ها حفظ شود؛ مثلاً تعزیه آذربایجان با تعزیه شهرستان محلات تفاوت‌هایی دارد که باعث ایجاد رنگارنگی و تنوع نمایشی می‌شود که ما چنین امتیازی را در هیچ نمونه دیگری نداریم. بنابراین هر قدر به تعزیه کمک شود و قدمی برای محافظت از این میراث منحصر به‌فرد برداشته شود، قطعاً مبارک است.

حکمت

امام حسن مجتبی علیه السلام:
کسی که از او چیزی خواسته می‌شود تا وعده ندهد، آزاد است و چون وعده داد، در بند آن است تا آنگاه که به آن وفا کند.

نزهه الناظر و تنبیه الخاطر

نما | حسین کشتکار

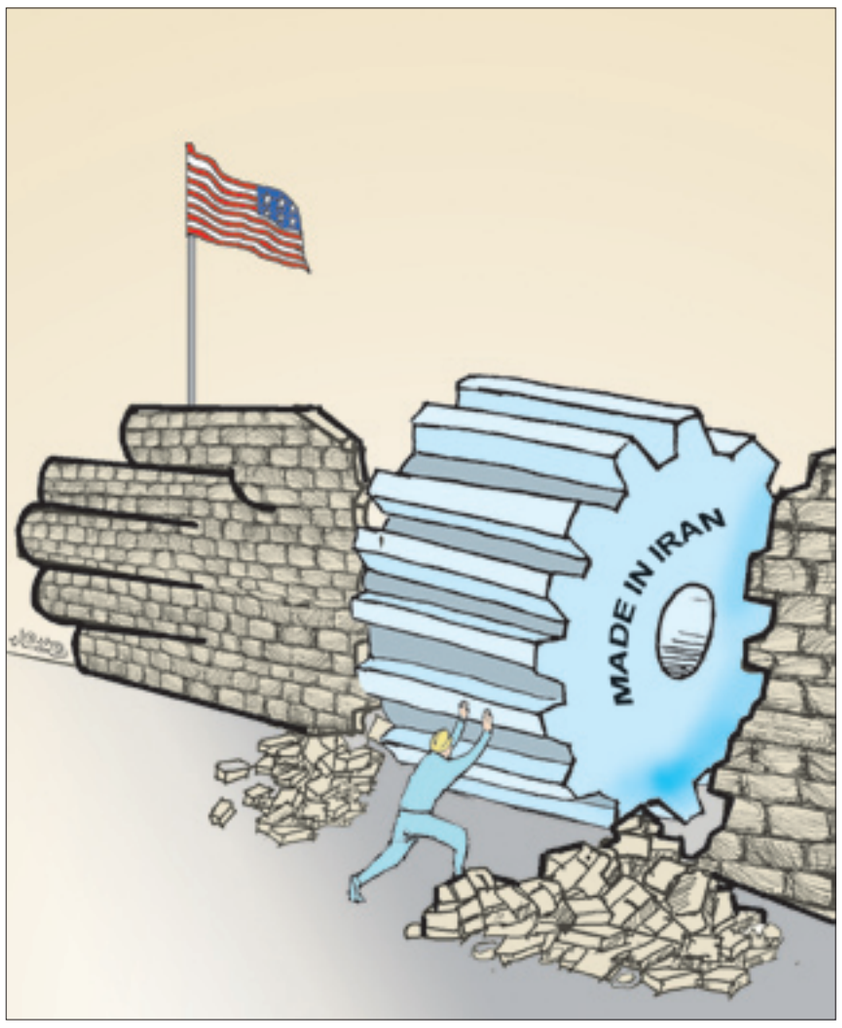

جزئیاتی جدید از آسانسور و جکوزی کاخ مرمر

سازمان میراث فرهنگی به طور قطع در جریان ایجاد آسانسور و جکوزی در کاخ مرمر بوده‌است اما سؤال اینجاست که چرا واکنشی به آن نداشته‌است

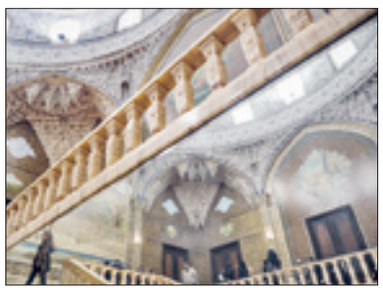

آسانسوری که خبرنگاران آن را در کاخ مرمر برای اولین‌بار دیدند قابل حذف اعلام شده‌بود، اما جکوزی این کاخ حتماً از دید کارشناسان میراث فرهنگی مخفی نبوده چون بارها به آنجا رفت و آمد کرده‌بودند.

کاخ مرمر پس از شش ماه باز هم خبرساز شد؛ بهمن‌ماه از این جهت که پس از سال‌ها درهای آن به روی مردم باز خواهد شد و این‌بار درباره وجود جکوزی و امکانات هتل پنج ستاره در کاخ تاریخی و ملی!

این موضوع باز هم توسط پرویز فتاح، رئیس بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی در مصاحبه تلویزیونی مطرح شد. او گفته‌است: «در چهار ماه اینجا را بازسازی کردیم برای موزه هنر ایران و اگر کرونا اجازه بدهد، درهای آن را به روی مردم از خیابان ولیعصر باز می‌کنیم، نباید در این کاخ‌ها مسئولان مستقر می‌شدند. اینجا را میکروسکوپی بازسازی کردیم تا به حالت اول برگردد، ولی چنین چیزی نمی‌شود چون کاخ آسیب دیده‌است. در این کاخ که هنر کشور به نمایش گذاشته شده‌است، آسانسور وجود دارد. آنجا را کنده و پتک زده و در طبقه دوم آن حمام و جکوزی و سونا درست کرده‌اند. این میراث فرهنگی که به همه‌جا ایراد می‌گیرد، کجا بوده و چرا نگفته‌اند این کاخ آسیب دیده‌است. الان اصلاح کردیم این کاخ مردمی شده‌است تا مردم ببینند که رضاشاه و پسر ناخلفش چه کرده‌اند و تاریخ این مردم آنجا به نمایش گذاشته شده‌است.»

مهر در این‌باره در گزارشی می‌نویسد: در مدتی که کاخ مرمر در اختیار مجمع تشخیص مصلحت نظام بود، بارها و بارها کارشناسان میراث فرهنگی برای مرمت‌های نقاشی یا دیواره‌های آن به این کاخ رفته‌اند، بنابراین در این مدت سازمان میراث فرهنگی وقت در جریان اتفاقات افتاده در این کاخ بوده‌است، اما سؤال اینجاست که چرا واکنشی به آنها نداشته‌است و همانطور که فتاح گفته چرا سکوت کرده‌اند. این سکوت مشابه همان اتفاقی است که درباره آلبوم خانه کاخ گلستان رخ داده و حالا مدیریت آن بعد از شش ماه اعلام کرده که یکی از اموال این آلبوم خانه مفقود شده‌است!

از طرف دیگر فتاح درباره الحاق جکوزی و حمام به این کاخ که زیبایی آن را به مسجد شیخ لطف‌الله تشبیه می‌کنند، خبر داده‌است؛ موضوعی که از دید خبرنگاران میراث فرهنگی در بهمن ماه سال گذشته که برای اولین‌بار از آن بازدید کردند، مخفی نگه داشته‌شد! حالا از وجود چنین سازه‌هایی خبر داده‌اند و اینکه قرار است اصلاحاتی در آن انجام شود.

البته همان زمان گفتند که درهای این کاخ را به روی مردم باز می‌کنند، اما تا کنون این اتفاق نیفتاده‌است. فتاح یک‌بار گفته‌بود که در پساکرونا این اتفاق می‌افتد؛ پساکرونایی که معلوم نیست چه وقت است. با این حال دیوارهای ورودی کاخ مرمر از سمت خیابان ولیعصر نقاشی دیواری شده تا نشان‌دهنده وجود یک موزه هنر در این مکان باشد.

این بار فتاح از وجود آسانسور هم در کاخ مرمر خبر داد؛ آسانسوری که اتفاقی خبرنگاران آن را هنگام بازدید از کاخ پیدا کردند. همان زمان مسئولان مرمت کاخ گفتند که این آسانسور اگر چه برای یک طبقه ایجاد شده اما طوری قرار داده‌اند که آسیبی به بنا نمی‌زند و قابل حذف است. هر چند که نباید ایجاد می‌شد، اما برای سهولت در رفت و آمد ایجاد شده‌بود. آنطور که فتاح گفته است طبقه اول سالن اجتماعات و طبقه دوم نیز امکاناتی مانند سونا و جکوزی کار شده و معلوم است که این وسط آسانسور برای افراد ناتوان به وجود نیامده‌است.

مشابه آسانسور تعبیه شده در این کاخ را می‌توان در موزه آیت‌الله رفسنجانی نیز مشاهده کرد که برای بنای دو طبقه کار گذاشته شده‌است؛ البته این موزه تاریخی نیست.

روایتی تاریخی از دوره امام کاظم (ع)

«کیمیاگر» رضا مصطفوی در یک سال به چاپ بیستم رسید

«کیمیاگر» نوشته رضا مصطفوی که نخستین چاپ آن در اردیبهشت ۹۸ راهی بازار شده‌بود، در دومین ماه تابستان ۹۹ به چاپ بیستم رسید.

داستان کیمیاگر، یک روایت تاریخی است که در دوران امام کاظم(ع) رخ داده و ابوالفتوح رازی، از عالمان قرن ششم، آن را در آثار خود نقل کرده‌است. این داستان که رضا مصطفوی، آن را در قالب یک رمان تاریخی به نگارش درآورده، ماجرای جست‌وجوگر جوانی است که برای یافتن کیمیا وارد بغداد می‌شود که به‌تازگی بنا شده و پایتخت خلافت عظیم عباسیان است. در دوره عباسیان، کرسی‌های مناظره برپا می‌شده و پیروان ادیان و مذاهب گوناگون در این مجالس به مناظره می‌نشستند و گاه این مجالس، ابزاری برای تفتیش اعتقاد مسلمانان، به‌ویژه شیعیان، برای قلع و قمع آنان بوده‌است. کیمیاگری که قهرمان داستان، در پی او آمده‌است، در یکی از این مناظرات تاریخی، ولایت امیر مؤمنان را اثبات و خود و اطرافیان را دچار چالش‌هایی می‌کند. حسنیه که زمانی شاگرد امام صادق بوده، کیمیاگری است که دانش خود را از امام صادق (ع) آموخته‌است و داستان کیمیاگر، بن‌مایه اثبات حقانیت غدیر را دارد. نخستین اثر داستانی رضا مصطفوی که پیش از این آثاری در پژوهش‌های تاریخی داشته‌است، توانسته است یکی از مناظرات اصیل کلامی شیعه را با روشن کردن زوایای تاریخی آن و به‌دست دادن تصاویری از آن دوران، جذاب و گیرا روایت کند. «کیمیاگر» را انتشارات عهد مانا در ۱۳۶ صفحه رقعی و با قیمت ۱۹ هزار تومان منتشر کرده‌است.

معرفی کتاب

«گنجی که می‌جستیم» داستانی از زندگی حضرت عیسی(ع)

«کتاب «گنجی که می‌جستیم» اثر سید مهدی شجاعی، بر پایه داستانی از زندگی حضرت عیسی (ع) است.

گنجی که می‌جستیم، روایتی است از کشف دو گنج در سفری که او و یارانش به شهری غریب داشتند؛ گنجی که یکی از دل زمین و دیگری از قلب جوانکی خارکن بیرون می‌آید و در نهایت به پندی برای اصحاب عیسی (ع) و مردمان شهر مبدل می‌شود. این داستان ساده، شیوا و دلنشین و آنچه در دل آن روایت می‌شود، گوشه‌ای کوتاه از حکمت‌های دینی و اجتماعی کهن ایران است که در بافت زندگی اجتماعی خانواده‌های ایرانی در سال‌های اخیر بسیار کمرنگ شده‌است و شجاعی با یادآوری آنها سعی در بازآفرینی‌شان در ذهن و جان مخاطب دارد. فرم روایی داستان در این کتاب به شکلی انتخاب شده‌است که با وجود مخاطب هدف داشتن متن، برای سایر گروه‌های سنی نیز خواندنی و قابل توجه و تأمل است. این کتاب همچنین از تصویرگری‌های ناب فرهاد جمشیدی و هنر گرافیک نرگس زیانی نیز بهره می‌برد.

کتاب

عراقی‌ها خاطرات دانشمند هسته‌ای ایران را می‌خوانند

ترجمه عربی دفتر اول از سری کتاب‌های «شهید علم» درباره دانشمند هسته‌ای، شهید دکتر مجید شهریاری توسط انتشارات «تمکین» عراق و با همکاری انتشارات «راه یار» منتشر شد.

دفتر اول از سری کتاب‌های «شهید علم» که دربردارنده خاطراتی درباره شهید مجید شهریاری است، با ترجمه حسن. ع. مطر در ۸۸ صفحه، تیراژ ۵۰۰ نسخه در دو کشور عراق و لبنان عرضه می‌شود. «شهید علم» روایت ۱۰۰ خاطره متفاوت از دوره‌های مختلف زندگی شهید شهریاری است که توسط بستگان، دوستان، همکاران و شاگردان شهید بیان شده‌است. شهید شهریاری از سال ۱۳۸۳ تا زمان شهادت نماینده دانشگاه شهید بهشتی در امور اجرایی همکاری با سازمان انرژی هسته‌ای بود. این دانشمند بزرگ در ۸ آذر ۱۳۸۹ به دست عمّال رژیم صهیونیستی و با همکاری اطلاعاتی منافقین در یک عملیات تروریستی به شهادت رسید. همچنین علاقه‌مندان برای اطلاع از دیگر کتاب‌های انتشارات «راه یار» می‌توانند به صفحات مجازی این ناشر در شبکه‌های اجتماعی به نشانی @raheyarpub مراجعه کنند.

عضو دفتر تئاتر کودک و نوجوان اداره کل هنرهای نمایشی:

چرا در کتاب‌های درسی نمایشنامه نداریم؟!

یکی از نقدهای جدی که به آموزش و پرورش ما وارد است، این است که چرا در کتاب‌های درسی نمایشنامه نداریم! نمایشنامه می‌تواند به عنوان یک قالب ادبی در کتاب‌های درسی باشد. ولی متأسفانه آموزش و پرورش به نمایشنامه اعتقاد ندارد.

عضو دفتر تئاتر کودک و نوجوان اداره کل هنرهای نمایشی در پاسخ به این سؤال که مشکل نمایشنامه‌نویسی کودک و نوجوان ما را دقیقاً کجا می‌دانید و چرا آثار شاخصی در این حوزه نوشته نمی‌شود، به ایبنا گفت: مشکلی که در حوزه نمایشنامه‌نویسی برای کودکان وجود دارد، این است که در واقع اغلب نمایشنامه‌هایی که در این حوزه نوشته می‌شوند، از شرایط جامعه ما فاصله زیادی دارند. کودکان نسل امروز نسبت به گذشته پیشرفت زیادی کرده‌اند و این به دلیل مواجهه آنان با رسانه‌های مختلف است. امروزه انیمیشن یکی از پرطرفدارترین مدیوم‌هاست که کودکان با آن مواجه هستند. همین‌طور بازی‌های کامپیوتری و فیلم‌های بسیار زیادی که شبکه‌های رسانه‌ای مختلف پخش می‌کنند، موضوعات متنوعی را مطرح کرده‌اند. به نظر می‌رسد که نمایشنامه‌های کنونی ما از کودکانی که با چنین آثاری مواجه هستند، فاصله دارند. در حالی که ما در حوزه نمایشنامه‌نویسی کودک هنوز سراغ موضوعات دستمالی شده و تکراری می‌رویم. تیپ‌ها و فضاهایی را نشان می‌دهیم که کودکان دیگر از آنها فاصله گرفته‌اند. عقب‌ماندن موضوعات نمایشنامه‌ها با تفکرات بچه‌های امروز یکی از معضلات حوزه نمایشنامه‌نویسی کودک و نوجوان ما است. نمایشنامه پایه اصلی اجراست و اگر قابلیت و ظرفیت لازم را نداشته باشد، گروه اجرایی هم نمی‌تواند از آن اثر قابل‌قبولی بسازد.

عضو شورای کارشناسی مرکز تئاتر کانون پرورش فکری کودکان می‌افزاید: مسئله دیگر عادتی است که مخاطب امروز پیدا کرده که بیشتر به دنبال آثار پر زرق و برق و همراه با ترانه و موسیقی زیاد و حرکات فرم است؛ یعنی آنچه بیشتر ظواهر یک اثر محسوب می‌شود. در این زمینه البته آموزش و پرورش می‌تواند نقش مهمی را ایفا کند. مدرسه یکی از بهترین فضاها و موقعیت‌ها برای فعالیت نمایشی است. چه اجرا توسط گروه‌های حرفه‌ای و چه توسط خود بچه‌ها که البته در مجموع همه این فعالیت‌ها به نمایشنامه نیاز دارد و می‌تواند باعث رونق نمایشنامه‌نویسی بشود. ضمناً این کار بچه‌ها را برای دیدن نمایش در خارج از مدرسه هم تشویق می‌کند، چون با این روند بچه‌ها به تئاتر علاقه‌مند می‌شوند. وقتی علاقه بیشتر باشد، مسلماً نمایشنامه‌نویسی این حوزه هم رونق بیشتری می‌گیرد. فضای دیگر هم رسانه و مخصوصاً تلویزیون است که می‌تواند در عادت دادن مخاطب به تئاتر مؤثر باشد. اگر تلویزیون به شکل جدی برای تئاتر و پخش آن برنامه‌ریزی کند، حتماً علاقه‌مندی در مخاطب به وجود می‌آید. جدای از این، نهادهایی مثل کانون پرورش فکری و فرهنگسراها هستند که می‌توانند مشوق کودکان برای تئاتر دیدن باشند.